RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 72.578/1
van 21 december 2022

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’

‡LW-CBMWQAIBG-HCFHIMW‡

Op 21 november 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 15 december 2022. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Chantal BAMPS en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS en Greet VERBERCKMOES, griffiers.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 21 december 2022.

*

‡LW-CBMWQAIBG-HCFHIMW‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 'tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid'.

Door de ontworpen regeling worden bepaalde toezichtsbevoegdheden toegekend; wordt het Wildedierenziektedecreet van 28 maart 2014 toegevoegd aan de toezichtsopdracht van het Agentschap voor Natuur en Bos; worden de toezichthouders van de Mestbank bevoegd voor de overtredingen betreffende pesticidengebruik in de oeverzones; wordt zowel aan toezichthouders van het ANB als aan toezichthouders van de Mestbank in bepaalde gevallen een toezichtsbevoegdheid gegeven wat betreft de captatiebeperkingen en -verboden geldend voor onbevaarbare waterlopen; worden vanuit de handhavingspraktijk van de milieutoezichthouders een aantal suggesties gedaan tot verbetering van de informatiedoorstroming betreffende vastgestelde schendingen (het betreft onder meer de mogelijkheid enerzijds voor de gouverneur om met het oog op het opleggen van een bestuurlijke maatregel een kopie van de verslagen van vaststelling en van de processen-verbaal betreffende de betrokken schendingen op te vragen en anderzijds voor de gemeente om een kopie van de bestuurlijke boetebeslissing of het betaalde voorstel tot betaling van een geldsom op te vragen met het oog op het recupereren van eventuele kosten die de gemeente heeft gehad voor het herstel van de gevolgen van het betrokken milieumisdrijf); wordt het toepassingsgebied bij milieumisdrijven van de mogelijkheid om bij de start van een bestuurlijke beboetingsprocedure eerst een voorstel tot betaling van een geldsom aan de overtreder voor te leggen, uitgebreid en worden ten slotte ook enkele wijzigingen aangebracht aan de bijlagen van het Milieuhandhavingsbesluit houdende de gedepenaliseerde "milieu-inbreuken" (de aanpassingen betreffen het onttrekken uit de lijst van de milieu-inbreuken van de bepalingen inzake de exploitatie van hout in openbare bossen en inzake het illegaal uitzetten van vis zodat deze bepalingen terug strafrechtelijk sanctioneerbaar worden, alsook het depenaliseren van het instandhouden van illegale constructies in het bos in de mate dat dit nodig is om in overeenstemming te zijn met de regeling in artikel 6.2.2, 1°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

3.1. Voor de ontworpen regeling wordt rechtsgrond ontleend aan de in de rubriek "Rechtsgrond" van het te nemen besluit vermelde bepalingen.

3.2. Luidens de door de gemachtigde overgemaakte rechtsgrondentabel ontleent artikel 3 van het ontwerp rechtsgrond aan artikel 16.3.9, § 2, van het decreet van 5 april 1995 'houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid' (hierna: DABM), op grond waarvan de Vlaamse Regering voor elke categorie toezichthouders de toezichtopdrachten vastlegt.

‡LW-CBMWQAIBG-HCFHIMW‡

Gevraagd welke bepaling rechtsgrond biedt voor het ontworpen artikel 21, 30°, laatste volzin, van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 (artikel 3, 2°, van het ontwerp), antwoordde de gemachtigde:

"Artikel 3, 2° van het ontwerpbesluit voegt de (EU) Verordening 2019/1666 toe aan de regelgeving waarvoor omgevingsinspectie van afdeling Handhaving toezichtsbevoegdheid heeft.

Artikel 3, lid 1 van de betrokken Verordening 2019/1666 bepaalt:

> '1. De exploitant die verantwoordelijk is voor de inrichting op de plaats van bestemming stelt de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor de uitvoering van officiële controles in de inrichting op de plaats van bestemming binnen één dag na aankomst van de zending in kennis van de aankomst van de zending bij die inrichting.'

Zoals in de nota aan de Vlaamse Regering wordt toegelicht, hangt het toezicht op de Verordening 2019/1666 nauw samen met het toezicht op andere Verordeningen die betrekking hebben op dierlijke bijproducten en afgeleide producten, waarbij ook bepaalde federale overheidsdiensten een toezichtsopdracht hebben (FAVV, FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu).

Ingevolge de bevoegdheidsverdeling in de Belgische Staat, zijn er dus verschillende overheden die 'verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van officiële controles' zoals bedoeld in hogervermeld artikel 3, lid 1 van de Verordening. Wie deze overheid juist is voor welke bevoegdheden, volgt uit de bevoegdheidsverdeling in artikel 6 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (geconcretiseerd in de overeenkomst tussen de Federale Staat en de Gewesten van 16 januari 2014) en uit de toewijzing van de respectievelijke toezichtsbevoegdheden.

Het feit dat afdeling Handhaving dus voor de gewestelijke bevoegdheden 'de bevoegde autoriteit is die verantwoordelijk is voor de uitvoering van officiële controles', volgt dus uit de toewijzing door artikel 3, 2° van het ontwerpbesluit van de toezichtsbevoegdheid voor Verordening 2019/1666 aan de afdeling Handhaving.

Omwille van de rechtszekerheid voor de betrokken burgers en bedrijven, wordt bij de toewijzing van de toezichtsopdracht voor de zogenaamde 'gemonitorde transporten' geëxpliciteerd dat dit met zich meebrengt dat voor de gemonitorde transporten die betrekking hebben op de gevallen vermeld in artikel 4, §1 van de Overeenkomst van 16 januari 2014 tussen de Federale Staat en de Gewesten, de zogenaamde melding van de aankomst van de zending dient te gebeuren aan afdeling Handhaving.

De betrokken ontwerpbepaling is dus gebaseerd op de bevoegdheidsverdeling in artikel 6 BWHI en op de toewijzing van toezichtsbevoegdheid op grond van artikel 16.3.9 DABM. Ter zake kan ook verwezen worden naar de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering op grond van artikel 20 BWHI."

‡LW-CBMWQAIBG-HCFHIMW‡

De gedelegeerde verordening (EU) 2019/1666 van de Commissie van 24 juni 2019 'tot aanvulling van Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de voorwaarden voor de monitoring van het vervoer en de aankomst van zendingen van bepaalde goederen van de grenscontrolepost van aankomst tot de inrichting op de plaats van bestemming in de Unie' stelt regels vast voor de monitoring van het vervoer en de aankomst van zendingen van goederen zoals bedoeld in artikel 47, lid 1, onder b),[1] van Verordening (EU) 2017/625[2] die bestemd zijn om in de Unie in de handel te worden gebracht, wanneer het vervoer van deze goederen van de grenscontrolepost van aankomst tot de inrichting op de plaats van bestemming in de Unie moet worden gemonitord in overeenstemming met de wetgeving van de Unie (de zending).

Met de ontworpen bepaling wordt de afdeling[3] vermeld in artikel 12, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 aangeduid als de bevoegde autoriteit aan wie de in kennisstelling van de aankomst van de zending bij de inrichting dient te gebeuren.

Hiervoor kan geen rechtsgrond worden ontleend aan de in de rechtsgrondentabel en de in de toelichting van de gemachtigde aangeduide bepalingen. Indien geen andere rechtsgrond voorhanden is, dient deze bepaling te worden weggelaten uit het ontwerp.

3.3. Het ontworpen artikel 58, § 7, van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 (artikel 10 van het ontwerp) bepaalt dat de toezichthouders, vermeld in artikel 12, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 en de lokale toezichthouders aan de Vlaamse Milieumaatschappij, onder meer ten behoeve van het opleggen van heffingen zoals bedoeld in artikel 5.4.1.2, § 3, van het gecoördineerde decreet Integraal Waterbeleid en als achtergrondinformatie inzake aangelegenheden zoals bedreigde grondwaterlagen en stroomopwaartse waterverontreiniging in waterlopen van categorieën 2 en 3, een kopie van het proces-verbaal bezorgen dat is opgesteld wegens het lozen van afvalwater via een lozingsplaats zonder te beschikken over de vereiste milieu- of omgevingsvergunning of de vereiste meldingsakte of het winnen van grondwater zonder in het bezit te zijn hetzij van de vereiste voorafgaande milieu- of omgevingsvergunning, hetzij van de vereiste voorafgaande meldingsakte.

---

[1] Artikel 47.1 van die verordening luidt:
1. Om naleving van de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels te verifiëren, verrichten de bevoegde autoriteiten officiële controles aan de grenscontrolepost van eerste binnenkomst in de Unie, op elke zending van de volgende categorieën dieren en goederen die de Unie binnenkomen:
a) dieren;
b) producten van dierlijke oorsprong, levende producten, dierlijke bijproducten, hooi en stro en levensmiddelen die zowel producten van plantaardige oorsprong als verwerkte producten van dierlijke oorsprong bevatten ('samengestelde producten');
(…)".

[2] Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2017 'betreffende officiële controles en andere officiële activiteiten die worden uitgevoerd om de toepassing van de levensmiddelen- en diervoederwetgeving en van de voorschriften inzake diergezondheid, dierenwelzijn, plantgezondheid en gewasbeschermingsmiddelen te waarborgen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 999/2001, (EG) nr. 396/2005, (EG) nr. 1069/2009, (EG) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 en (EU) 2016/2031 van het Europees Parlement en de Raad, de Verordeningen (EG) nr. 1/2005 en (EG) nr. 1099/2009 van de Raad en de Richtlijnen 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG en 2008/120/EG van de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 854/2004 en (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad, de Richtlijnen 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG en 97/78/EG van de Raad en Besluit 92/438/EEG van de Raad (verordening officiële controles)'.

[3] De afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving.

‡LW-CBMWQAIBG-HCFHIMW‡

Gevraagd voor welke andere doelen dan de alhier opgesomde, deze processen-verbaal dienen te worden meegedeeld aan de Vlaamse Milieumaatschappij, antwoordde de gemachtigde:

> "De VMM heeft op grond van artikel 28, artikel 28/1 en artikel 28/2 Milieuhandhavingsbesluit van 12 december 2008 een toezichtsopdracht inzake het gecoördineerd decreet Integraal Waterbeleid, inzake oppervlaktewaterverontreiniging en inzake erkende boorbedrijven, zodat het nuttig is dat de VMM op de hoogte is van de vaststellingen van andere bevoegde inspectiediensten ter zake.
>
> Artikel 16.3.24, tweede lid DABM biedt voor deze informatie-uitwisseling een rechtstreekse rechtsgrond zodat deze doelen hier niet expliciet vermeld werden."

Met deze informatiedoorstroming verandert de finaliteit van het proces-verbaal zowel voor wat betreft het opleggen van heffingen als voor wat betreft andere, niet door de ontworpen regeling geconcretiseerde doelen.

Hiervoor kan geen rechtsgrond worden ontleend aan het in de rechtsgrondentabel aangeduide artikel 16.3.24, tweede lid, DABM.[4] Bovendien is het de Raad van State, afdeling Wetgeving, niet duidelijk welke bepaling hiervoor een deugdelijke rechtsgrond kan bieden, zodat bij gebrek hieraan deze bepaling uit het ontwerp dient te worden weggelaten.[5]

VORMVEREISTEN

4.1. Het voorliggende ontwerp bevat regels betreffende de verwerking van persoonsgegevens.

Bij de adviesaanvraag is advies nr. 2022/002 gevoegd dat de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens op 18 januari 2022 heeft uitgebracht.

Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, reeds in tal van adviezen heeft opgemerkt, dient met betrekking tot die bepalingen niet enkel het advies te worden ingewonnen van de Vlaamse Toezichtcommissie, maar ook het advies van de (federale) Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit'. Het is immers die autoriteit die belast is met het toezicht op de naleving van de 'algemene' regels inzake de verwerking van persoonsgegevens, met inbegrip van de algemene regels die de federale overheid ter uitvoering van de algemene verordening gegevensbescherming[6] heeft vastgesteld. Daaronder valt ook de bevoegdheid om, wat die regels betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de adviesverplichting waarin artikel 36, lid 4, van

[4] "De toezichthouders kunnen een kopie van het proces-verbaal bezorgen aan de relevante gewestelijke overheden, die belast zijn met de handhaving van de milieuvoorschriften, vermeld in artikel 16.1.1, eerste en vierde lid."

[5] Bovendien doet deze bepaling problemen rijzen in het licht van de bescherming van persoonsgegevens. De doelen waarvoor deze informatie kan worden gedeeld, worden hier immers niet beperkt.

[6] Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)'

‡LW-CBMWQAIBG-HCFHIMW‡

de algemene verordening gegevensbescherming, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet.[7]

De conclusie is dan ook dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alsnog moet worden ingewonnen vooraleer het ontwerp doorgang kan vinden.

4.2. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van dit vormvereiste nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, alsnog aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 14

5. De ontworpen wijzigingen aan artikel 75/2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 versoepelen de gevallen waarin een voorstel van betaling van een geldsom kan worden gedaan bij een milieumisdrijf en wijzigen de modaliteiten voor dit voorstel.

Gevraagd hoe wordt verantwoord dat een dergelijk voorstel ook kan in geval van een milieumisdrijf dat wel een zware aantasting van het leefmilieu inhoudt, antwoordde de gemachtigde:

> "Vooreerst kan verwezen worden naar de toelichting opgenomen in de nota aan de Vlaamse Regering. Misdrijven die een zware aantasting van het leefmilieu inhouden, dienen in principe strafrechtelijk behandeld worden middels de (bindende) COL 4/2019. Het parket beoordeelt de concrete gevallen en behoudt daarbij in eerste instantie de autonomie omtrent het al dan niet strafrechtelijk vervolgen.
>
> Daarnaast kan er op gewezen worden dat de hoogte van een voorstel tot betaling van een geldsom niet beperkt is tot een welbepaald maximumbedrag, zodat het doen van een voorstel tot betaling van een geldsom niet betekent dat de overtreder onvoldoende zou gesanctioneerd worden.
>
> Het voorstel tot betaling van een geldsom is in de huidige praktijk een sanctioneringsinstrument om bij vaststaande, duidelijke feiten en duidelijke overtreder kort op de bal te kunnen spelen.
>
> Om die redenen is het verbreden van de mogelijke inzet van dit instrument wenselijk. De keuze om in een concrete zaak al dan niet een voorstel tot betaling van een geldsom te doen, vooraleer een bestuurlijke sanctieprocedure wordt opgestart, is een beleidskeuze van de gewestelijke beboetingsentiteit."

Bij de door de ontworpen regeling uitgewerkte verruiming van de mogelijkheid om een voorstel tot betaling te doen, moet de gewestelijke entiteit er uiteraard op toezien dat zij de

[7] Adv.RvS 61.267/2/AV van 27 juni 2017 over het voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 3 december 2017, *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 106-115 (opmerkingen 1 tot 6) en 117 (opmerking 3).

‡LW-CBMWQAIBG-HCFHIMW‡

betrokken beslissingen neemt met eerbiediging van het grondwettelijk gewaarborgde gelijkheidsbeginsel.

Ontworpen bijlagen

6. Luidens artikel 16.4.27, derde lid, DABM bepaalt de Vlaamse Regering, binnen de grenzen van artikel 16.1.2, 1°, de lijst van de milieu-inbreuken. Die lijst moet een omschrijving bevatten van de juridische basis en van de concrete wettelijke verplichting.

Artikel 16.1.2, 1°, DABM geeft een omschrijving van het begrip “milieu-inbreuk” als zijnde een gedraging, in strijd met een voorschrift dat wordt gehandhaafd met toepassing van de titel XVI, en vermeldt de kenmerken ervan.

In het licht van die bepalingen van het decreet zullen, bij wijze van voorbeeld, bij de ontworpen bijlagen een aantal opmerkingen worden geformuleerd. De Raad van State wenst er evenwel bij de stellers van het ontwerp op aan te dringen de bijlagen in het licht hiervan aan een nieuw onderzoek te onderwerpen.

Bijlage XIII

7. Gevraagd wie in geval van toepassing van de ontworpen bijlage XIII bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 de milieu-inbreuk kan begaan in artikel 90, eerste lid, van het Bosdecreet van 13 juni 1990, antwoordde de gemachtigde:

> “Iedere verkoper, schenker, enz. van openbare onroerende goederen die onder de toepassing van het Bosdecreet vallen overeenkomstig artikel 3, §1 en §2 Bosdecreet en artikel 4, 16° Bosdecreet, alsook de instrumenterende ambtenaar (die tevens een onderzoeksplicht heeft), alsook de koper wanneer dit bijvoorbeeld blijkt uit de concrete omstandigheden van de zaak (bvb. bewuste afspraken tussen koper en verkoper om artikel 90 te ontwijken).
>
> Het gaat over alle openbare onroerende goederen die onder toepassing van het Bosdecreet vallen, zowel openbare bossen als bijvoorbeeld ook dienstwoningen die onder toepassing van het Bosdecreet vallen.
>
> Artikel 4, 16°, Bosdecreet : openbaar bos: elk bos waarvan een publiekrechtelijk rechtspersoon eigenaar of medeëigenaar is;
>
> Artikel 3. § 1. Onder de voorschriften van dit decreet vallen: de bossen, zijnde grondoppervlakten waarvan de bomen en de houtachtige struikvegetaties het belangrijkste bestanddeel uitmaken, waartoe een eigen fauna en flora behoren en die één of meer functies vervullen.

‡LW-CBMWQAIBG-HCFHIMW‡

§ 2. Onder de voorschriften van dit decreet vallen eveneens:

1. de kaalvlakten, voorheen met bos bezet, die tot het bos blijven behoren;

2. niet-beboste oppervlakten die nodig zijn voor het behoud van het bos, zoals de boswegen, de brandwegen, de aanpalende of binnen het bos gelegen stapelplaatsen, dienstterreinen en ambtswoningen;

3. bestendig bosvrije oppervlakten of stroken en recreatieve uitrustingen binnen het bos;

4. de aanplantingen die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de houtvoortbrengst, onder meer die van populier en wilg, uitgezonderd de korte-omloop-houtteelt waarvan de aanplant plaatsgevonden heeft op gronden die op dat ogenblik gelegen zijn buiten de ruimtelijk kwetsbare gebieden zoals bepaald in artikel 1.1.2, 10°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;

5. de grienden."

Aangezien enkel uit de context ervan kan worden afgeleid wie de betreffende milieu-inbreuk kan begaan, en niet uit de tekst zelf, dient deze laatste op dit punt te worden gepreciseerd. Bovendien blijkt niet duidelijk uit de decreetsbepaling zelf dat ook de instrumenterende ambtenaren worden bedoeld, zodat de ontworpen bepaling op dit punt dient te worden gepreciseerd.

Bijlage XXX

8.1. Voor een aantal milieu-inbreuken blijkt niet uit de tekst zelf door wie deze kunnen worden gepleegd, wat de precieze inbreuk is en welk voorschrift wordt overtreden. Dat is bijvoorbeeld het geval voor de inbreuken op de artikelen 4, 5, §§ 2 en 3, 6, 7, §§ 1 tot 3, en 9, §§ 3 en 4, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2008 'betreffende de toegankelijkheid van de bossen en de natuurreservaten'.

8.2. Hierover ondervraagd, gaf de gemachtigde de volgende duiding:

"- Artikel 4: Dit betreft gebieden die ontoegankelijk zijn gesteld conform artikel 12septies, §2 Natuurdecreet en heeft betrekking op de volgende personen:

→ op de beheerder van het terrein die nalaat om de nodige signalisatie te plaatsen

→ op diegene die de borden negeert

- Artikel 5, § 2: Dit betreft de gevallen waarin er een toegankelijkheidsregeling werd opgemaakt (in uitvoering van artikel 12septies, §1 en 12octies, §1 Natuurdecreet) en heeft betrekking op degene die de toegankelijkheidsregeling overtreedt.

- Artikel 5, § 3: Dit betreft de gevallen waarin er een toegankelijkheidsregeling werd opgemaakt (in uitvoering van artikel 12septies, §1 en 12octies, §1 Natuurdecreet) en heeft betrekking op degene die de toegankelijkheidsregeling en de bepaling rond bivakzones overtreedt.

- Artikel 6: Dit betreft de gevallen waarin er een toegankelijkheidsregeling werd opgemaakt (in uitvoering van artikel 12septies, §1 en 12octies, §1 Natuurdecreet) en heeft betrekking op de gevallen waarin een recreant toegang neemt in een periode of in een zone die niet is aangegeven in de toegankelijkheidsregeling.

‡LW-CBMWQAIBG-HCFHIMW‡

- Artikel 7, §§ 1 tot 3: Dit betreft de gevallen waarin er een toegankelijkheidsregeling werd opgemaakt (in uitvoering van artikel 12septies, §1 en 12octies, §1 Natuurdecreet) en heeft betrekking op de gevallen waarin een recreant toegang neemt in strijd met de aangebrachte signalisatie alsook op de beheerder die nalaat de correcte signalisatie aan te brengen.

- Artikel 9, §§ 3 en 4: Dit betreft de gevallen waarin er een ontoegankelijkheid werd ingesteld en (in uitvoering van artikel 12septies, §2 Natuurdecreet) en heeft betrekking op de gevallen waarin een recreant toegang neemt in strijd met de aangebrachte signalisatie alsook op de beheerder die nalaat de correcte signalisatie aan te brengen."

8.3. Zoals de gemachtigde aangeeft, dienen voor een aantal milieu-inbreuken ook decretale voorschriften in aanmerking te worden genomen en valt evenmin steeds duidelijk uit het voorschrift af te leiden wie de milieu-inbreuk begaat. Deze gebreken dienen te worden verholpen.

Bijlage XXXIII

9.1. Evenmin blijkt voor de inbreuken op de artikelen 4 en 16 van de wet van 1 juli 1954 'op de riviervisserij' uit de tekst zelf door wie deze kunnen worden gepleegd, wat de precieze inbreuk is en welk voorschrift wordt overtreden.

9.2. Hierover ondervraagd, gaf de gemachtigde de volgende duiding:

" - Artikel 4: Het gaat over verschillende overtredingen:

- het vissen met een of twee hengels of met de peur zonder te beschikken over een visverlof of zonder vrijgesteld te zijn;

- vissen met drie of meer hengels;

- het gebruik van een voornfles en van een kreeftennet (deze tuigen zijn niet meer toegelaten conform het Visserijbesluit, artikel 13, 3°)

- Artikel 16: Dit betreft het vervoeren en tijdens het hengelen in bezit houden van aasvisjes waarbij de voorwaarden inzake het aantal en/of de omvang van de vervoerde aasvisjes overtreden wordt.

Dit artikel hangt tevens samen met:

- artikel 15 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2013 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij dat eveneens gedepenaliseerd is

- artikel 12 van hetzelfde besluit, dat ook gedepenaliseerd is

- artikel 13 van hetzelfde besluit, dat ook gedepenaliseerd is.

Er bestond vroeger een artikel 17 in het Visserijbesluit dat specifiek ging over het gebruik van aasvisjes, soorten, vervoer. Dat artikel is geschrapt in 2015."

9.3. Wat betreft de inbreuken op artikel 4 van de wet van 1 juli 1954 dient tot uitdrukking te worden gebracht dat het om verschillende overtredingen gaat, waarbij voor elke overtreding in een afzonderlijke regel in de lijst dient te worden voorzien.

Wat betreft de inbreuken op artikel 16 van de wet van 1 juli 1954 is niet duidelijk waarom in de ontworpen bijlage ook de machtiging aan de Vlaamse Regering is opgenomen. Indien de bedoelde verordenende bepalingen relevant zijn voor de omschrijving van de milieu-inbreuk

‡LW-CBMWQAIBG-HCFHIMW‡

(wat uit het antwoord van de gemachtigde lijkt te volgen), dienen deze mee te worden opgenomen in de lijst. Zo niet blijkt niet duidelijk waaruit precies de milieu-inbreuk bestaat.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Wim GEURTS Marnix VAN DAMME

‡LW-CBMWQAIBG-HCFHIMW‡